

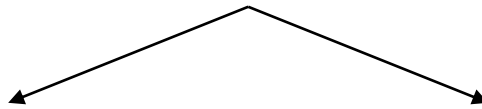
Λυσίου Υπέρ Μαντιθέου Επίλογος §§ 20-21 Ερμηνευτικές σημειώσεις

1. Πρωτοτυπία επιλόγου:

Συνήθως στόχοι του επιλόγου είναι η **ανάμνηση** και η **παθοποιία** που καταλήγει σε **προτροπή** ή **αποτροπή**. Στο συγκεκριμένο όμως επίλογο ο Λυσίας **καινοτομεί** εισάγοντας ένα νέο θέμα: Ο Μαντίθεος απολογείται για το γεγονός ότι δημηγόρησε σε νεαρή ηλικία και εξηγεί τους λόγους που τον ώθησαν στην ενασχόληση με τα κοινά.

Αιτία αγόρευσης σε μικρή ηλικία

Ανάγκη να διασώσει την πατρική Μεγαλύτερη φιλοτιμία από όσο έπρεπε περιουσία (ήναγκάσθην ὑπὲρ τῶν (φιλοτιμότερον διατεθῆναι τοῦ ἑμαυτοῦ πραγμάτων δημηγορῆσαι). δέοντος).

Η οικογενειακή παράδοση ευνοούσε την ενασχόληση με τα κοινά (ἄμα μὲν τῶν προγόνων ἐνθυμούμενος ὅτι οὐδὲν πέπαινται τὰ τῆς πόλεως πράττοντες).

Παρακινήθηκε από το γεγονός ότι οι συμπολίτες του θαυμάζουν και θεωρούν άξιο μόνο όποιον ασχολείται με τα πολιτικά (ἄμα δὲ ὑμᾶς ὁρῶν τούς τοιούτους μόνους <τινὸς> ἀξιίους νομίζοντας εἶναι).

Με τον τρόπο αυτό ο Λυσίας διαλύει και τις τελευταίες αρνητικές εντυπώσεις που ενδέχεται να υπάρχουν στη σκέψη των ακροατών για το Μαντίθεο, ενώ παράλληλα βρίσκει την ευκαιρία να **εξάρει τη σημασία του θεσμού της δοκιμασίας** και το **ρόλο των βουλευτών** στη δημοκρατία. Οι ίδιοι οι βουλευτές κρίνουν την καταλληλότητα των υποψηφίων βουλευτών και η **δοκιμασία** λειτουργεί ως **ασφαλιστική δικλείδα** του δημοκρατικού πολιτεύματος.

2. Η μορφή επιλόγου που επιλέγει ο Λυσίας:

✓ Ταιριάζει με την **αυτοπεποίθηση** του Μαντίθεου που διαπνέει ολόκληρο το λόγο.

✓ Ταιριάζει με το **ύφος του Λυσία** που δεν έχει διατηρήσει τυπική μορφή στο λόγο, παραλείποντας ό,τι τεχνητό και προσχεδιασμένο.

Εξάλλου χαρακτηριστικό των λόγων του Λυσία είναι ότι **διατηρεί τον ιδιαίτερο χαρακτήρα του ομιλητή**, ώστε τα λεγόμενά του να ανταποκρίνονται στο μορφωτικό και πνευματικό του επίπεδο και να δημιουργείται η εντύπωση ότι ο λόγος δεν είναι προσχεδιασμένος από επαγγελματία λογογράφο και να χαρακτηρίζεται αυτός από φυσικότητα και αμεσότητα.